

plan degisimi gerekli Hayatim boyunca geçmişle fazla ilgilenmedim. Geçmişteki başarı ve başarısızlıklarla fazla ilgilenmedim. Değerlendirdim, ders aldım ve geride bıraktım. İtalyanların, geçmişi olanın geleceği olmaz, sözüne inanırım. Bu sözü, geçmişe fazla bağlı olanın geleceği olmaz bağlamında anlarım.

Hata sendromu başlıklı yazımda da belirtmiştim. Önemli işler, hatalar arasından geçilerek gerçekleştirilirler. Bu nedenle, hatalara takılıp kalırsanız, fazla bir şey yapamazsınız. O hataların esiri olursunuz.

Aynı durum başarılar için de geçerlidir. Hayat bana başarıların üzerinde de en az hataların üzerinde yapıldığı kadar düşünülmesi gerektiğini öğretti. Başarı, ama hangi koşullarda kazanılmış? Bunu iyi değerlendirmezseniz, başka koşullarda da aynısını yapmaya kalkar ve fena halde çuvallarsınız.

Başarıya takılıp kalırsanız yine ileriye gidemezsiniz. Hataya hayıflanıp durmakla, başarıyla övünüp durmak aslında aynı şeylerdir. Hayat gider, siz kalırsınız.

Geçmişle fazla uğraştığım ya da uğraşmak zorunda kaldığım iki dönem var:

Birincisinde hapisanedeydim. Gelecek için plan yapmak zor... Çünkü diyelim bir sene sonra nerede ve hangi koşullarda olacağınızı bilmiyorsunuz. Bu durumda planlar hep kısa vadelidir, öyle olmak zorundadır.

Bu dönem neredeyse üç yıl sürmüştü.

İkincisi ise daha kısa, bir buçuk yıl kadar sürdü.

Özgür Medya sitesinde yazı yazmaya başladıktan bir süre sonra örgütün geçmişiyle ilgili olarak yoğun talep gelmeye başladı. Bir dönemi benden başka anlatabilecek kimse kalmamıştı. Örgütün kuruluş döneminden sonraki yıllarda bu yapıya katılmış arkadaşlarımızın bilgi edinmeye hakları vardı.

Bugün ne oranda anlaşabileceğimizden bağımsız olarak, bu arkadaya karşı sorumluluk duyduğumu geçmişte de değişik kereler ifade ettim.

Geçmişte tabii ki herşey bana bağlı değildi, ama şurası açık: Ben hiç olmasaydım, bu örgüt kurulmayabilirdi. 1974 yılında yaşadığımız büyük tereddütleri ve gelgitleri bugün bile iyi hatırlıyorum.

TDAS ise hiç yazılmazdı.

Bu durumda çok sayıda arkadaşımızın devrimci biyografisi de farklı olacaktı. Belki başka bir örgütte yer alırlardı, belki kendileri örgüt kurarlardı, bilinmez. Daha mı iyi olurdu, daha mı kötü olurdu, burası da bilinemez. Sadece durum şu ya da bu oranda farklı olurdu, burası açık...

Geçmiş anlatırken, neredeyse 25 yıldır hiç ilgilenmediğim Suriyeli soytarı ortaya çıktı. Herhalde kendince hesapları vardı ki, bana saldırmaya başladı.

Önce aldırmaıyıp, bekledim. Sonra baktım olmayacak, biraz da başka arkadaşların da isteğiyle ben de karşı saldırıya geçtim.

Okurlar süreci biliyorlar, bu nedenle anlatmayacağım.

Suriyeli soytarının durumu kötü oldu. Kendince yıllardır ilgisinin bulunmadığı Türkiye devrimci hareketine yeniden girecekti... Yapamamak bir yana Antakya'da bile perişan oldu.

Türkçede bu tür durumları anlatan iyi bir cümle vardır. Biraz kaba bir cümledir ama bir süreci tam olarak anlattığı için kullanılması yerinde bir cümledir. Der ki:

Eceli gelen köpek cami duvarına işer...

Aynen böyle oldu!

Geçelim...

Geleceğe yönelik olarak eskiden kafamda olan planları biraz değiştirmek gerektiğini düşünüyorum.

Öncelikle, Türkçe kitap projelerim vardı. En azından şimdilik, yazmamak düşüncesindeyim. İki nedenle:

Birincisi: İnternete pek meraklı değilim. Önceden de belirtmiştim. Bu sanal alem hiç bir zaman gerçeğin yerini tutmaz. Gerçekte var olanı ancak biraz yukarı çıkarır ya da aşağıya indirir. Daha fazlasını yapamaz.

Gördüğüm az sayıda örnek bile düzeyin ne kadar düşük olduğunu gösteriyor. Zaten internette az okuyorum, bana gönderilen bazı yazıları ise hiç okumuyorum. Nasıl diyeyim: İnsanın aklına ve zamanına zarar... Doğru dürüst bilgi yok. Yazan ekranı doldurunca yazı yazdım zannediyor. Gerçekte ise ekran kirliliği yaratıyor.

Buradan hareketle, filanca konuda bir kitap yazmayı ben istiyorsam yazarım. Yoksa filanca konuyu anlatmak için yazmanın anlamı yok, şu ara gereği de yok.

İkincisi: Çok sayıda uzun yazı beni bekliyor. Uzun yazı dediğim 30-80 kitap sayfası arasında yazılar... bunların hazırlanması hiç kolay değil. İki yazıyı birleştiren ortaya zaten orta hacimde kitap çıkar.

Öte yandan, bir süredir biraz geri durduğum Almanya politikasında yoğunlaşmam gerekecek. Sadece bulunduğum kentte değil, yaşadığım eyalette de Almanya sol politikasında tanınan birisiyim. Konferans talepleri var, tartışmalar var, yazılacak yazılar var.

Topluluk önünde Almanca konuşmakta ve Almanca yazmakta da kendimi daha fazla geliştirmem gerekiyor.

Şimdilik bu kadar gelecek planı yeter, değil mi?

Şimdi bir arkadaşın, "hop hop, seninle yazıştığımız konuyu atlama" dediğini duyar gibiyim.

O başlı başına bir konu... Şimdilik hazırlanıyorum, biraz daha olgunlaşsın, daha sonra anlatırım.